

Alt aia tiikõnõ

Alt aia tiikõnõ *rai-rai-ralla*
aia all olli' katõ' jäle'
üte' olli' näio jäle'
tõõsõ' olli' peio jäle'
näio opas peiolõ
mar'akõista manitsõlli
ku sa tulõt mino mano
puulpühä õdagu
tulõ tarõ tagost piteh
liki lilliaida
ar' sa tulkui' tuhka pite
tuha pääle jäle' jäävä'
ar' sa tulkui' hütsi piteh
hütsi pääl om krõpin kuulda'
ar' sa essä üles aagu-ui'
roni' üle imä jalgo
sis sa saadõ näio mano
näio mano magama
näio man ma magasi
õkvalt tahtsõ tagasi
näio man oll' makus uni
magasi sääl hummoguni

Aia all on kahed jäljed – neiukese ja peiu omad. Tüdruk õpetab poisile, kuidas viimane öösel salaja tema juurde pääseb: ära tule mööda tuhka, sest sinna jäävad jäljed. Ära tule mööda sütt, siis on krõbin kuulda. Ära aja isa üles, roni üle ema jalgade, siis pääsed neiu juurde ja võid seal hommikuni magusasti magada.